

Arrest

**nr. 60 168 van 26 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 januari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die *loco* advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 februari 2006 wordt verzoeker staande gehouden tijdens een controle en kan hij geen identiteitsdocumenten voorleggen. Er wordt hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 10 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Verzoeker verduidelijkt dat hij zich wenst te beroepen op het criterium 2.8A en 2.3 van de instructies van 19 juli 2009.

Op 23 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker d.d. 10 november 2009, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt aan de verzoeker ter kennis gebracht op 19 januari 2011 en is thans de bij huidige beroep bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.11.2009 werd ingediend door:

*E.F.M.(...)
nationaliteit: Marokko
geboren te Tanger op (...)*

*ook gekend als:
B.E. (...)
nationaliteit: Soedan
geboren te onbekend op 27.04.1970*

adres: (...) 2100 Deurne

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt onder meer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een attest van werkbereid van de VDAB toe, evenals een aanwervingsbelofte door de firma (...). Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.

Het feit dat betrokkene sinds 2000 in België zou verblijven, Nederlands wil studeren, bereid is om te werken, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene doet eveneens beroep op criterium 2.3. Betrokkene vermeldt hierbij dat hij bij zijn broer woont die de Belgische nationaliteit heeft en dat hij een hechte band met diens gezin heeft opgebouwd. Betrokkene legt echter geen bewijzen van verwantschap voor en toont evenmin aan dat zijn verblijf dient te worden ‘vergemakkelijkt’ in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde, de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonenden bij de EU-

burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

2. Over de ontvankelijkheid

De verweerder werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid van het beroep op.

Hij verduidelijkt dat het beroep niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 39/69, § 1, 4° van de vreemdelingenwet. Voormelde bepaling stipuleert dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De verweerder is van oordeel dat verzoeker zich beperkt tot een uiterst feitelijke uiteenzetting van zijn grieven, zonder een omschrijving van de geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel weer te geven, hetgeen een vereiste is voor een ontvankelijk middel.

Uit het door de verzoeker ingediende verzoekschrift blijkt dat dit verzoekschrift zowel een kopje “uiteenzetting van de feiten” bevat als een kopje “in rechte”. Onder het kopje “in rechte” vermeldt de verzoeker aangaande de gegrondheid van het beroep dat hij meent dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd omdat hij meent wel te beantwoorden aan de criteria die werden gedefinieerd door de instructie van 19 juli 2009. Hieruit volgt dat verzoeker op een voldoende duidelijke wijze een schending van de motiveringsplicht aanvoert.

De exceptie van de verweerder kan niet worden aangenomen.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht.

Verzoeker meent wel te beantwoorden aan de criteria die werden gedefinieerd door de instructie van 19 juli 2009. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom hij niet voldoet aan de criteria 2.8 A + B. Verzoeker stelt dat op basis van de voorgelegde stukken blijkt dat hij al sinds 2000 in het land verblijft. Verder verwijst verzoeker naar een werkbelofte van de firma (...) bvba. Verder meent de verzoeker dat ook niet afdoende wordt gemotiveerd waarom hij niet in aanmerking komt voor het criterium 2.3 van de instructie. Verzoeker stelt dat uit samenlezing van zijn geboorteakte, zijn attest van nationaliteit en attest van gezinssamenstelling van zijn broer blijkt dat hij wel degelijk de broer is van E.F.F. (...) en dat hij al lange tijd bij zijn broer inwoont. Verzoeker is van oordeel dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de stavingstukken die hij heeft neergelegd.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan deze is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de vreemdelingenwet, vastgesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker ontvankelijk, doch ongegrond is. Verder wordt verduidelijkt dat de verzoeker heeft aangehaald dat hij wenst geregulariseerd te worden op grond van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt verder gemotiveerd dat niettegenstaande de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd, de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich ertoe engageert om de criteria van de vernietigde instructie binnen zijn discretionaire bevoegdheid te blijven toepassen. Vervolgens verduidelijkt de gemachtigde van de staatssecretaris in de motivering van de bestreden beslissing dat de verzoeker zich beroepen heeft op het punt 2.8A van de voormelde instructie. De bestreden beslissing motiveert heel duidelijk waarom de verzoeker niet in aanmerking komt voor het punt 2.8A van de voormelde instructie.

Zo wordt verduidelijkt dat de vreemdeling niet alleen moet aantonen dat hij voor zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft gehad dat minimum 5 jaar bedraagt, maar dat hij ook moet aantonen dat hij voor die datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig

verblijf te bekomen. Verder wordt in de motivering gesteld dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij voor 18 maart 2009 een wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Voorts wordt in de bestreden beslissing onderzocht of de verzoeker in aanmerking zou kunnen komen voor het criterium 2.8B van de voormelde instructie. Dienaangaande motiveert de bestreden beslissing dat dit punt een behoorlijk ingevuld arbeidscontract vereist en dat verzoeker dit niet heeft. Zo wordt verduidelijkt dat de verzoeker slechts een attest van werkbereidheid heeft van de VDAB en een aanwervingsbelofte van de firma (...). Er wordt benadrukt dat dit geen arbeidscontracten zijn waardoor verzoeker geen beroep kan doen op het punt 2.8B. Tot slot wordt ook het criterium 2.3 dat door de verzoeker werd ingeroepen, onderzocht. Hierover motiveert de bestreden beslissing dat de verzoeker geen bewijzen van verwantschap met zijn broer neerlegt en evenmin aantoonst dat zijn verblijf dient te worden vergemakkelijkt in toepassing van de Europese RL 2004/38, zijnde de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben. Deze motivering die verzoeker zonder meer toelaat kennis te nemen van de motieven in feite en in recht die de bestreden beslissing onderbouwen, is pertinent en draagkrachtig.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht beoogt, benadrukt de Raad dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De verzoeker betwist niet dat hij zich op het criterium 2.8A van de instructie van 19 juli 2009 heeft beroepen. Hij meent echter dat hij aan dit criterium voldoet omdat hij genoegzaam heeft aangetoond sinds 2000 in het land te verblijven.

Het voormelde punt 2.8A bepaalt het volgende:

“D. Duurzame lokale verankering – ononderbroken verblijf van 5 jaar (punt 2.8.A. van de instructie).

Het gaat om personen die in België een duurzame lokale verankering hebben ontwikkeld, sinds minstens 5 jaar ononderbroken in ons land verblijven en die aan de hieronder vermelde voorwaarden voldoen.

Dit criterium wordt alleen in aanmerking genomen voor de aanvragen ingediend tussen 15-09-2009 en 15-12-2009 inbegrepen (u hebt DRIE MAANDEN vanaf 15-09-2009 om uw aanvraag in te dienen of te actualiseren).

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden (deze 3 voorwaarden zijn cumulatief):

1) U verblijft minstens 5 jaar ononderbroken in België voorafgaand aan de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf (5 jaar gerekend vanaf 15 december 2009).

2) U hebt vóór 18 maart 2008:

- een wettig verblijf in België gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk verleend verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum);

- een geloofwaardige poging ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

3) U kunt een lokale verankering in België aantonen.”

Daargelaten de vraag of verzoeker genoegzaam heeft aangetoond dat hij sinds 2000 in het Rijk verblijft, blijkt nergens uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker vóór 18 maart 2008 een wettig verblijf in België heeft gehad of een geloofwaardige poging in België heeft ondernomen om een wettig verblijf te bekomen. Deze motivering is terug te vinden in de bestreden beslissing en wordt op geen enkele wijze tegengesproken noch weerlegd door de verzoeker.

Met betrekking tot het punt 2.8B van de instructie verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw naar de werkbelofte van de firma (...) bvba. In de motivering van de bestreden beslissing staat duidelijk te lezen waarom deze werkbelofte niet weerhouden wordt, met name omdat het punt 2.8B een behoorlijk ingevuld arbeidscontract vereist.

Punt 2.8B van de instructie bepaalt wat volgt:

“E. Lokale verankering - arbeidscontract (punt 2.8.B. van de Instructie)

Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen.

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.

2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4.a.3. op pagina 5).

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevulde model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

· Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.

· Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten."

Uit het voormelde blijkt duidelijk dat het punt 2.8B een behoorlijk ingevuld arbeidscontract vereist. Verzoeker maakt geen schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Tot slot betwist verzoeker de motieven met betrekking tot het punt 2.3 van de voormelde instructie.

Dit criterium bepaalt het volgende:

"De instructie noemt enkele categorieën van personen die vandaag kunnen worden geregulariseerd wegens "een prangende humanitaire situatie":

3) Familieleden van een EU-burger die niet binnen het toepassingsgebied van de gezinshereniging vallen (artikel 40bis van de wet) maar van wie het verblijf moet worden vergemakkelijkt krachtens de Europese richtlijn 2004/38, namelijk de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsproblemen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben. (Het familielid van een Belg wordt hier ook mee bedoeld. Dit criterium kan ook spelen als het familielid niet ten laste is in het land van herkomst maar wel ten laste valt in België, want de Dienst Vreemdelingenzaken houdt meer rekening met de actuele humanitaire redenen die de aanvraag rechtvaardigen dan met de vroegere situatie.)"

Dienaangaande motiveert de bestreden beslissing enerzijds dat verzoeker zijn verwantschap met zijn broer niet bewijst en anderzijds dat hij evenmin aantoonde dat zijn verblijf dient te worden vergemakkelijkt in toepassing van de Europese RL 2004/38, zijnde de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben. Verzoeker uit geen kritiek op het tweede onderdeel van de motivering. Op zich volstaat dit tweede onderdeel van de motivering om vast te stellen dat de verzoeker hoe dan ook niet voldoet aan het punt 2.3 van de voormelde instructie. Hoe dan ook kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt dat uit de samenlezing van zijn geboorteakte, zijn attest van nationaliteit en het attest van gezinssamenstelling van zijn broer de verwantschap kan worden afgeleid. De geboorteakte en akte van nationaliteit bevatten geen enkele verwijzing naar zijn vermeende broer. Ze bevatten enkel informatie betreffende de verzoeker. Verder dient vastgesteld te worden dat verzoeker niet voorkomt op het voorgelegde attest van gezinssamenstelling. De documenten waarnaar de verzoeker verwijst, laten op geen enkele wijze toe vast te stellen of er een verwantschap is met E.F.F.(...).

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU